

חץ וקשת הם בין המאפיינים את ל"ג בעומר בהווי המיוחד שנוצר ביום זה בארצות-הגולה. והם באו לידי ביטוי בפרקי-ספרות ובתיאורי-הווי.

מנהגים בל"ג בעומר

ביום זה נהגו המלמדים לצאת עם תלמידיהם לשדות או ליערות. הילדים היו מתקינים לעצמם קשתות מענפי האילנות. ובהדרכת הרבי היו מתאמנים בקליעה בחצים ובקשתות. אימוני קליעה אלה והטיולים בשדה לוו סיפורים על גבורתם ועוז-נפשם של ברכוכבא ואנשיו.

פרש ל"ג בעומר.

מגדת-נייר, פולין המאה הי"ט

עֵינֵינוּ !

תורבות מגן-דוד-אדום

התורבות הנ"ל תתקיים החל מיום א' 1/5 עד יום ו' 6/5 בבוקר.
ככוננות: יוספה, טלפון: 962 מפתח רכב הבריאות אצלה.

תזכורת: יש להחזיק 18 ש"ח בבית לתשלום במד"א ולהביא קבלה
לנטע.

רשימת התורנויות תלויה, כרגיל, על לוח המודעות שלפני המרפאה.

אזהרה

בדרך למטע האבוקדו יש מאגר מים מגודר. מדי פעם פורצים את השער,
שזכרים את המנעול, זורקים למים קרשים וגלילי כבל פיקוד, מיכלי פרי
וכד'.

להזהירכם: המים האלה מזוהמים ובזמן ההשקייה יש יניקה חזקה בתחתית הבריכה
ואז יש סכנת טביעה רצינית! מספלות והורים, אנא שימרו על הילדים והזהירו
אותם. אין להיכנס לאיזור שטח המאגר.

מרכז המשק

תערוכת בגדי-ים

לנשים ולילדות תתקיים ביום שני,
2/5 במחסן הבגדים, ע"י חנות
מוסקוביץ לבגדי-ים בחיפה.
בתערוכה יהיו בגדי-ים במידות
שונות ובדגמים מגוונים. ניתן
יהיה להזמין בגדי-ים במקום.

שעות הפתיחה:

חברות ובנות מכיתה ט' 16.00-17.30
בנות עד כיתה ח' (בליווי הורה)
17.30-19.00

השימוש במועדון החברים

ייעשה אך ורק בתיאום עם
פס מנדזיגורסקי ומשרד
המזכירות הטכנית (בלהה).
תודה

תודה רבה!

לכל התורמים והמשתתפים
במסיבת החתונה שלהם -
מבקשים להביע
אורי ואביטל שובל

י מ ל ה ו ל ד ת

- 1.5. סילביה ליפא
- 2.5. זאב ניצן
- דוד ארנברג
- אביב אלמן
- אלה קולמן (נכדה של רחמני)
- 3.5. פנינה ויסבורט
- נפתלי דוארי (נכד)
- 4.5. אביבה אפשטיין
- 5.5. נעמי כהן
- 7.5. דבי חצור
- מרדכי ברור
- אלינעה נאי
- 2.5. אירית ומשה בן-חיים
- אתי ואורי אדלשטיין
- 6.5. יונה ואלי אורן

י מ ל נ ל ש ו א י נ

ערב ל"ג בעומר:

רותי ודורון כהן
ליאורה ויהל עתיר

ל"ג בעומר

רינה ומכאל כהן
רותי ושי זיגדון
נעה ואפרים מעין
אסתר ואבי נצר
נעמה וגרשון מדר
עירית וסובי ינסקי
אורלי ורונן ירון

בת נולדה

הרבה נחת
לסבתא יוספה
להורים - ליאור ואיריס
ולכל המשפחה

בת נולדה

לסבים - ג'ו וגוסטי
להורים - תמר ומיקי
ולכל המשפחה
הרבה נחת

בן נולד

להורים - עמליה ומיקי נוי
לסבים - מריון ולס
לסבתא סלמה ולכל המשפחה
הרבה ברכות

מה נשמע?

* ביום ה' שעבר, 21/4, חגגנו את יום העצמאות ה-40 למדינת ישראל.
מזג-האוויר היה נפלא.

* לסיום הנושא המרכז בביה"ס המקומי נערך טיול "בעקבות לוחמים", שהחל במצודת כ"ח (בבי-יושע), דרך משמר הירדן וכלה במיצפה גדוה. עצמאות עד ששת הימים. חוויות ניתן לשמוע ממקור ראשון.

* הודעה שנמסרה קצת באיחור: ילדי "צופית" יצאו מן הגנון ועברו: סלע ושירית - לגן "שקד". ניב, שלו ושונטל - לגן "רימון". תודה לחנה וענת שעבדו כל-כך יפה עם החמודים (כך נקרא), ולחמודים (כך אני) הצלחה בהמשך הדרך.

* ביום א' יצאו 13 פועלים (מתוך 40 שנרשמו), שלא נרתעו מפני הגשם לקונצרט התזמורת הפילהרמונית, בניצוחו של זובין מהטה, שנערך בחורשת סל. מספרים שהיתה זו חוויה שלא במהרה תישכח.

* האביב בעיצומו: פרחים, ריחות, צבעים - ועיניים נפוחות לרגישים שבינינו.

* באנגליה - כך כותבת משפחת בוסקילה - הוכרז באופן רשמי שהאביב הגיע - ולמוחרת ירד שלג.

* ---- בהריון! ששש.....! (לא קשור לאביב)

* כה לחי לאורלי וייסבורט, שסיימה השבוע קורס קצינות. עלי והצליחי, אורלי!

* במוצאי-שבת האחרונה נערכה בתל-אביב בגלריה "אוגרית" פתיחה חגיגית לתערוכת הפסלים של שרי שובל. כתריסר אנשים מכפר הנשיא נכחו באירוע ועוד המון מבחוח, כשביניהם כל המי ומי בעולם האומנות. מרשים - נמסר לי. הפסל הראשון, נמסר לי ממקור רשמי, נמכר כבר לפני תחילת התערוכה בסכום נכבד מאוד. יפה, שרי! כל הכבוד!

* אורחים באים והולכים אצלנו - בשבוע האחרון מאנגליה. קבוצה של משור-רים וקבוצה שניה מלידס. על הראשונה אינני בעצם אמורה לדעת, מכיוון שאינני נמנית עם דוברי האנגלית (מלידה). מה שאני יודעת עליה הוא: ג'ורג' נאי.

* סוף עונת הכדורסל - עם שפי. המשחק האחרון אמור היה להיערך ביום ד' ה-27/4. גם סוף עונת התפוזים...

* ברכת ברוך הבא לערן פרימוסט, שקפץ לביקור של שבועיים.

* ולסיום: ברכת החלמה לחולים, ולבריאים - המשיכו כך!

שבת שלום וסוף-שבוע נעים

שושי ק.

תוספת מאגף הבריאות: בתיה ריינס שהתה מספר ימים בביה"ח וחזרה כבר הביתה. מוסי נמצא בבית וייצא להבראה. בריאות שלמה לשניהם!

מדרתון חברתי

חבר/ה יקר/ה - הננו מזמינים אותך ליטול חלק פעיל
בבירור אמיתי ומעניין של שאלות
חוגעות לשינויים בדמותו, או בצורתו
או בנוהליו של הקיבוץ שלנו, לפי
רצונותיהם של החברים כאן.

את קיומו של הבירור הנ"ל נערוך לפי המתכונת הנ"ל:

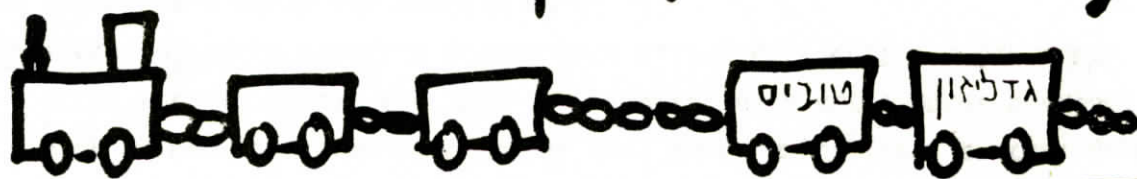
- (1) ב-3 במאי יתכנסו 20 חברים, המיועדים להנחות חוגי דיון אצלנו. במשך יום שלם יקבלו הדרכה והנחילה מפורטת ע"י "עמיר לוי מה"מכון ליעוץ ארגון חברתי בקיבוץ", על אופן הניהול והדיון של החוג המיועד להם, במועד מאוחר יותר. כוונתנו ליעד שני מנחים לכל חוג, שיפעלו יחד כצוות.
 - (2) בליל שישי ה-6 במאי ירצה יהודה ראל לכל החברה על "התפתחות החברה הקיבוצית והשינויים המתבקשים לשינוי פני החברה, והתאמתה לשנות ה-80 וה-90".
 - (3) בשבוע לאחר מכן (13/6) תקיים הרצאה נוספת של עמי קסאוס מ מרכז-ההדרכה באפעל. נושא ההרצאה כנ"ל, אך מנקודת השקפה אחרת.
 - (4) כל החברה תחולק לשני חלקים לקיום שני חוגי הדיון, שיתקיימו:
בערב ה-17 במאי וכל היום שלמחרת - למחצית הראשונה של החברה,
וב-7 ביוני בערב וכל יום המחרת - לחציה השני של החברה.
- החוגים יתקיימו כימי עבודה, והמשתתפים נדרשים לנוכחות מלאה, מתחילת הדיונים ועד סופם, כדי להבטיח את הצלחתם.
- לאחר קיום החוגים ירוכזו הנושאים שהועלו ע"י החברים כחוגים השונים, ויוחלט על כניסה לדיון מפורט בחברה כולה על הנושאים שקיבלו את מרבית תשומת הלב, ושל-גביהם קיימת דאגה ודרישה לעריכה של שינויים.
- כאמור, אנו מזמינים אתכם לקחת חלק בנסיון מעניין ומשמעותי בבדיקת המשך חיינו ותכניתם, ומקווים שתנצלו את האתגר, ותמצו אותו במלואו.
- בתודה להיענותך לפנייתנו -
ואיחולי הצלחה לכולנו במבצע החברתי הגדול.

הוועדה המארגנת של המרתון החברתי

בִּרְכוּת

לְרֹאשֵׁי וְאִתָּן גְּדֻלִּיזוֹן
לְגַלְיָה וְזִנְתָן טוֹבִים

בַּעַם קִבְלָתָם לַחֲבֵרָתָם.

ועדת קליטה

ולגמרי במקרה מסר לנו אריק ארנברג השבוע שיר ממקור לא ידוע, המביע אף הוא - חשיבותם של שורשים.....

אֵיךְ בָּהֶם לְהַיּוֹת אֵל ?

אין איז פאר צייטן אונדז נאכגעבן,
צושרים געגרינדט איז באפולט געווארן,
פרערס איז אנשטימט,
מאכענדיק קינס,
אונדז לייד פאר דעם וועגן פערט " "
= אבער זעה, פשוט אלס יענעם טאג מיר ? "

פנים שואלים על :
"לך, א"כ. כה זהות לך ?"

יְאִמְרָה בְּרַב־אֵל מִתְעַזֵּב -
אֲמִר הֵלֵל .

"לא וְאֵלָּא", אָמַרְתָּ.
 "בְּרִיבְרִיבִי לֵוִי בְּלִמְדָּה.
 לֵךְ סוֹבֵב אֹרֶחַ?"

יֵשׁ?!" חֲמֵה קִיּוֹל. "מִבְּנֵי?"

אם אצות אבן יעשה תרומה על השלום ר"

"אני יחיד
 בלתי כדור יחיד"

וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר יִשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל בְּיָמֵי הַמֶּלֶךְ שִׁמְשֹׁן

"בני אבותי וזרעתי", אמרתי
 אלהי בני
 ארצות זרות
 אלהי תפלות -

דו"ח מעשפחת

יום רביעי בערב, 30.3.88, סן-פרנציסקו

המקום - הבית של ארנולד נדינה.

בנוכחים - נתן אפשטיין, גילי קולינס,

ג'וני ומקס הירס, שאול איסטון, משפחת

פרלסון את בט (רתם וגיל), ארנולד דינה

וארבל בידק.

נפגשנו לעשות בידי-סיטר לארבל. ההזמנו

Damiano's pizza והתחלנו לרכל על הנעשה

במשק.

ומה קורה איתנו? נתן אפשטיין מבקש למ-

סור שהוא נושם טוב. חוץ מזה הוא בילה

את החורף בקומונה עם סטיב יאנג (אשר

שינה את שם משפחתו ליושן). הוא קפץ

לבקר בסן-פרנציסקו לתקופה קצרה, בלתי

מוגדרת. כרגע הוא מתגורר ברחוב קסטרו

נגילי אומר שיש לו, לנתן, בעיה - אם

בנפל לו הארנק הוא צריך לבעוט אותו

עד רח' מרקט (Market), כדי להרים

אותו - הסבר אצל ארון ק. (לגילי אין

ארנק, אז אין לו בעיה).

גילי קולינס???

מקס ושאויל עדיין נוהגים ב"צעצוע"

(סמי טריילר) מחנף לחנף לחנף. הם

הגיעו לכאן מטקסס, באפשרות לבלות את

ה"סדר" פה, בתכנון להמשיך בסתיו למזרח

הרחוק.

גיל ורתם - בתום חצי שנה בעיר מצטר-

פים בסוף אפריל למטיילים במזרח הרחוק

(מתוכנן מפגש נוסף על כוס תה בסין).

ג'וני - עדיין עובדת (אסיסטנטית לווס-

רינר). בסוף הקיץ יוצאת לטייל ברחבי

ארה"ב (רון, החבר שלה, מצטרף אליה

כבר במאי). משם לראות את יתר יבשות

העולם.

משפחת ארנולד נדינה בהתרחבות - מס' 2

אמר לצאת לאוויר העולם בסביבות ירני.

בינתיים לארבל, מס' 1, הייתה מסיבת יום

הולדת ראשונה - כן ירבו.

נלא כל אחד בחו"ל עוסק בקומפוסט, אבל

נתן תומך נלהב.

נעוד מחפשים את אבי בן-אבי.

ניש פליימות (Plymouth) '77 ירוקה למ-

כירה, \$ 900 או Best offer.

והתפתח פה דיון סוער - האם כשנחזור למשק

חדר-האוכל יהיה גמור??

ולסיום - מאוד כיף לקרוא את דברי הכפר

- תודה למשקיעים. רצינו גם למסור ד"ש

להנרים ולכל החברים;

אז נתראה בשמחות (או במכתב הבא)

נתן, גילי, מקס, שאויל, ג'וני,

גיל, רתם ארנולד דינה וארבל

נ.ב. אחרי "סדר" פסח.

איך היה ה"סדר" במשק? את הסדר שלנו

בילינו בבית של דינה ובנסון. היה צפוף,

אבל מאוד שמח. בשולחן של ה"בני-משק"

היין זרם. נתן חשב שהסדר היה "פשוט גדול"

ו"הכי טוב שהיה אי-פעם". גיל (של רתם)

גילה שחרושת היא מתוקה ולא עשויה מכבד

קצוץ וסה"כ יתכן שהצלחנו ללמד כמה אמ-

ריקאים את מהות החג (באמצע ההגדה היה שיר

לשלוש...) מקווים שהיה נחמד גם במשק.

להת'.

? עאלות י' - מחפשים תשובות.

שיחה, ביום העצמאות, עם מרגלית סמברג

ש. לא מזמן הנפיעה ב"קייבניץ" כתבת על "המכון הציוני" ובה הוזכר גם שמך, כאחד הפעילים בו. אנחנו רוצים לשמוע מפיך יותר על כך. מנקודת הראות שלך. מהו "המכון הציוני"?

ת. במכון הזה אנחנו 8 חברים, אחד מ"השומר הצעיר" והיתר מהתק"ס, והמטרה שלנו היא ללמוד ולעבוד. אנחנו לומדים נושאים הקשורים בציונות, בתולדות ישראל, ספרות מסוגים שונים - ובמקביל אנחנו מעבירים סמינרים לחבר'ה מ"א, סמינרים ציוניים.

ש. מתי הוקם המכון הזה ואיפה הוא נמצא?

ת. הוא הוקם לפני כעשר שנים ונמצא באורנים.

ש. מי מממן אותו?

ת. אנחנו מממנים את עצמנו. על-ידי הסמינרים אנחנו מכסים את הוצאות הקיום שלנו.

ש. מהו סדר-היום שלכם?

ת. יום העבודה שלנו מתחיל בשמונה ולא תמיד נגמר בארבע. הסמינרים נמשכים שלושה ימים בשבוע והעבודה בהם היא קשה ואינטנסיבית - מהבוקר עד הערב. כשאין סמינרים, יש לנו פרויקטים אחרים, למשל פרויקט הבר-מצווה. כוונתו היא לחדש קצת את "שנת הבר-מצווה" בקיבוץ, להכניס קצת יותר תוכן, במסגרת של פגישות עם הילדים בקיבוץ וגם עם הוריהם. אנחנו עובדים גם בחידוש מוזיאון יפעת המוקדש לראשית ההתיישבות, רוצים להפוך אותו ליותר חי, יותר אטרקטיבי. וכן אנחנו מכינים תוכניות לסמינרים וכו'.

חלק חשוב של המכון הוא הלימוד, יומיים בשבוע. המרכזים הם מוקי צור ואביבה זמיר. מזמינים אורחים מרצים רבים על נושאים שונים ורבים.

ש. מה מכשיר אתכם להעביר את הסמינרים ב"א?

ת. אין לנו שום הכשרה ספציפית. לרובנו יש נסיון בהדרכה בשנת שירות. אנחנו לומדים בעיקר תוך כדי עבודה בסמינרים - קודם בזוגות ואחר-כך כיחידים.

ש. אין זה סוד שהציונות נמצאת כיום במשבר קשה. איך "מוכרים את הסחורה" הזאת בימים אלה?

ת. מה שאנחנו רוצים לעשות הוא למצוא תשובה חילונית מקבילה לציונות הדתית. כלומר - ללמוד את מקורותינו, לדעת על ארץ-ישראל לא רק מה שהיא כיום, אלא גם מה שהיה כאן בעבר. בשבילי זה אומר לפתוח דף תלמוד - מה שעשיתי השנה ודבר שאנחנו בדרך-כלל לא עושים. זה אומר לשמוע אנשים דתיים בכל גווני הדיעות, לשבור סטריאוטיפים. לגעת בדברים שלא למדנו - משנה וגמרא, שמתוכם אנחנו למדנו רק אגדות פה ושם.

ש. מי בוחר את החומר? הלא אפשר ללכת לאיבוד בים הזה...

(המשך בע' 8)

(שאלות יש - המשך)

ת. יש לנו מורים, יש איזה קנ מזכיל כמכון שהתגבש במשך השנים. כל האנשים שהיו בו שומרים על קשר נמוכנים תמיד לבוא ולשוחח.

ש. האם יהיה בכך לומר, שאתם מחפשים את הצדקת הציונות ביהדות?

ת. השאלה שאנחנו שואלים היא - למה דווקא ארץ-ישראל ולא אמריקה, כאשר המצב בארץ כל-כך קשה. אם אין קשר נוסף לנוף ולחברים - למה כאן?

וכך אנו מגיעים ללמוד - מאיין באנו, מה היה פה קודם. מה אנחנו עושים עכשיו עם חגים, איך ליצור תרבות יהודית ששייכת גם לאנשים חילוניים.

ש. איך קולטים התלמידים שלכם בסמינרים את הדברים?

ת. יש לנו גם הרבה תלמידים עירוניים ואיתם זה יותר קשה, כי הם באים ברובם מבתי מסורתיים. המטרה של הסמינר היא לא לתת תשובות, אלא קצת לפתוח להם את העיניים, להראות שיש גם דרך אחרת. לעורר שאלות, דיונים - חשיבה חדשה.

ש. האם הם מאוכזבים מפני שהם לא מקבלים תשובות?

ת. הם מאוד מחפשים תשובות. יש כאלה שהנושא מאוד נוגע להם - ויש מי שביה"ס מכריח אותם לבוא... ואז יותר בעייתי להגיע אליהם.

בסמינר אנחנו מעבירים תהליך שאנחנו קוראים לו "שלושה שלבים", לפי מאמר של יריב בן-אהרון, שבו הוא מחלק את ההיסטוריה שלנו לשלושה פרקים: (1) תקופת המקרא, (2) תקופת התלמוד והגלות ו- (3) התקופה של שיבה לארץ-ישראל. אנחנו מראים שבכל שלב היתדות, היתה מאנד דינמית וכל דור שיבה אותה בהתאם לצרכיו. אנחנו רואים את עצמנו כיורשים הלגיטימיים של היתדות ויש לנו הזכות להכניס בה שינויים, כמו לעצב את השבת ואת החגים בצורה אחרת. לילדים מבתי מסורתיים קשה לקבל את זה.

ש. נאך מגיבים ילדי הקיבוצים?

ת. יש בעיות גם איתם. הם מאוד ציניים, מאוד לא פתוחים. העבודה שלנו איננה בהרצאות פרונטליות, אלא דרך הפעלה בצורות שונות, כדי להשיג מעורבות מירבית של המשתתפים, מעורבות שדורשת התייחסות אישית. לבני הקיבוצים זה קשה מאוד. בכל זאת, אני אנהבת אותם. בעצם בתי-הספר שלנו מכינים אותם יותר לצורת העבודה שלנו, של דיננים נבירגר שאלות, מבלי לצפות לתשובות מוחלטות.

ש. האם, לדעתך, השם "מכון ציוני" מתאים?

ת. אני לא מרגישה בוח איתו. השם המלא הוא "מכון ציוני-יהודי". לא הייתי בוחרת שם שמכיל את המילים ציונות ויהדות. אנחנו מקיימים גם סמינרים לבוגרי צבא. רבים לא מגיעים אליהם, בגלל הויתומה "המכון הציוני". המילה "ציוני" היא מאוד מפחידה. השם לא קולע, הוא לא מתאר את מה שאנחנו עושים. אנחנו קוראים לעצמנו "חבורה לומדת ועובדת" - וגם זה שם קצת קשה. אבל ברור לי שצריך לשנות את השם.

ש. נבסיכום - איך את רואה את העיסוק הזה? האם הוא חשוב לך, חשוב לאחרים?

ת. לי הוא מאוד חשוב. זו הפעם הראשונה שאני מתוודעת לדברים שאנחנו לומדים פה, דברים שלא היה לי קשר איתם.

(המשך בע' 9)

(יש שאלות - סוף)

- ש. היית אומרת שהצד הזה חסר בבית'ס התיכון שלנו?
- ת. כן, מאנד' בבית'ס "סולם-צור", למשל, יש מגמה שנקראת "מחשבת ישראל" וזה מאוד מעניין את התלמידים. אצלנו זה מאנד חסר, אם כי זה תלוי, כמובן, גם במחנך.
- חפוש המשמעות של היהדות חשוב לכולנו כיום (לפני 100 שנה לא היו מכונים נסמינרים כאלה).
- ש. האם את מרגישה גם שאת עושה דבר חשוב, ממלאת "שליחות", אם מותר להשתמש במילה כל-כך בומבסטית?
- ת. שליחות היא מילה יפה. נראה לי שחשוב מה שאני עושה. אבל הצד השני, של הקבלה ע"י הלימוד, הוא מאוד חזק. אני מתעשרת ומקבלת לפחות באותה המידה שאני נותנת.
- שאלה: רות גלעדי

לבטל את מיכסת הלימודים - המעשן

אני יוצא מתוך תבונה שכולנו רוצים שתקיבנו יהיה מסגרת חיים איכותית. אין בלבי ספק, שרוב רובם של החברים, גם אלה הרוצים בהמשך המיכסה, רואים בה רק מכשיר לשמירת תחום הלימודים במסגרת מוגדרת, בדומה לכל תחום אחר בחינוך. השאלה היא, האם נכון לראות את תחום ההשכלה וההכשרה המקצועית (בעיני שני הדברים שנוי ערך) ככל הוצאה אחרת.

אני טוען, שגישה זאת גרמה וממשיכה לגרום לנו, ולכל התנועה הקיבוצית, נזק כל יסוער, הן במישור הכלכלי גרידא, ועוד יותר במישור האיכותי.

מדי שנה בשנה, במשך עשרות שנים, כמעט בכל קיבוץ, וגם אצלנו, מנסים הגורמים המשקייסלהציג תוכנית משק רווחית, או לפחות מאוזנת. זו עבודה קשה ומסובכת ובתנאים הכלכליים שלנו היתה התוכנית כרוכה תמיד בקיצוצים קשים ומכאיבים. כשהמיכסה היא הנחייה תנועתית, טבעי הדבר שה"משקיסטים" נזקקים לנימוקים חזקים, ולא תמיד עדי-נים, כדי "להשיג" הורדה במספר הבקשות ללימודים ובתקציב ההשתלמויות. אין פלא שבמשך השנים חל פיתוח בחשיבות ההשכלה ושהיא נתפסת על-ידי רבים כתוצאה צרכנית שיש לקצץ בה.

תהליך זה חייב להשתנות. הוא מבוסס על סילוף ועל ראייה קצרת-טווח ומזיקה. היום כבר ברור שאין פיתוח יותר כדאי מלימודים, אין השקעה כה זולה, שהחזר ממנה כה מהיר ושהסיכון שלה כה נמוך.

איבני בא לדרוש ביטול מידי של המיכסה. אבל אני מצפה שהמזכירות וועדת המשק יובילו מהלך של שינוי חיובי ויכירו בחיוניות הכלכלית והחברתית-איכותית של הלימודים. עליהן להטיל על ועדת ההשתלמויות לעבד תוכנית לביטול הדרגתי של המיכסה ותהליך השינוי חייב להתחיל מייד.

אני חושב שיש לעודד חברים, ובעיקר צעירים, ללמוד נושאים ומקצועות שיביאו תועלת גם לעצמם וגם למשק. במצבנו יש לחפש כל דרך לחסוך בעלות הלימודים, אבל אין לסכול עוד את המצב הנוכחי, שבו מוסדות הקיבוץ באים שנה שנה בנסיון לא צודק למנוע מחברים להתפתח ולתרום לפי יכולתם.

מתנדבים בכפר הנשיא

כל אחד מהם, שמעוניין, מקבל משפחה מאמצת - דבר שכמעט ולא נעשה בקיבוצים אחרים. הם מקבלים דמי כיס בהחלט סבירים ביחס למה ששמעתי על קיבוצים אחרים. הם מוזמנים להשתתף בכל הפעילויות התרבותיות הנעשות במשק. לאחר 4 חודשים הם מקבלים סכום כספי מכובד לקניית בגדים, ותוספת בכל חודש לאחר מכן. עד כה קיבלו חלוקת סיגריות. עכשיו תהיה העלאה בתקציב שלהם. הם חיים בתנאים נוחים ביותר. סדרן העבודה עושה את מירב המאמצים להסדיר או-תם במקומות עבודה בהם הם יהיו מרוצים. הכל פה מסודר ומאורגן בשבילם בצורה יוצאת מן הכלל. לאלה מכם שחושבים שהיחס למתנדבים לא מספיק טוב - אנא התעוררו. זה לגמרי לא כך. כל נשכח שאלה אנשים צעירים המסתובבים בעולם ובשבילם, בדרך כלל, זוהי בטה"כ תחנת זמנית נוספת לפני שי-שיכו הלאה בטיול שלהם. הם באים להכיר את דרך החיים שלנו, או סתם לנוח מתלאות הדרך או שנגמר להם הכסף, ואין לאן ללכת. אנחנו מפקקים מהם הרבה, כי בשבילנו זהו כוח-אדם זול, אך באותה מידה אנחנו מהמרים במידת מה בזה שאנחנו לא יודעים שום דבר על האנשים האלה. עם הגיעם לקיבוץ הם מקבלים הסבר על כל הזכויות והחובות שלהם. לרוב אין שום בעיות איתם, אך קורה וגם יש. קורה גם ואחראי המתנדבים עושה החלטה מסוימת וחבר מתערב והולך כנגד - דבר שמערער את סמכותו האחראי, ומביא להרגשת חוסר אמון בין כולם. תמיד כדאי לבדוק את כל הצדדים לפני ההתערבות הפזיזה.

רציתי לכתוב כמה מילים בנושא זה מזה תקופה ארוכה, אך אף פעם לא הגעתי לזה. עכשיו נראה לי הזמן המתאים, במיוחד לאור העובדה שנשאלתי לא מעט בעניין עזיבתה של אן הספרית. שלא תהיינה אי-הבנות בנושא - היא וחברה עזבו מתוך רצון. אף אחד לא ביקש אותם לעזוב או אילץ אותם. לידיעתכם - למתנדבים יש כיום 4 חדרים בלבד, מאחר וכל שאר החדרים - 12 במספר - עומדים לרשות שנת ההכשרה, שזה עתה פינו את מגורי האולפן. קיבלנו מהמשק דירת משפחה, כדי שאוכל לאכלס בה שני זוגות. התנאי של המשק היה לא להכניס לשם מתנדבים בודדים על מנת שהמקום לא יהפוך ל"בית מסיבות". הבית נמצא באזור מגורים של משפחות. אך וחברה אמנם לא רצו לעבור, אך זו לא היתה הסיבה לעזיבתם. היא ביקשה מהמשק להיות פה ספרית שכירה, ולאחר שקיבלה תשובה שלילית - עזבה. ועל המתנדבים בכלל: לכל מי שלא יודע - יש לכפר הנשיא שם טוב מאוד בכל הקשור ליחס למתנדבים. החברים פה יוצרים איתם קשר ומתיחסים אליהם בצורה יפה ביותר. הם מקבלים את כל הזכויות המגיעות להם על פי תקנון התק"מ: יש להם טיול בן יום אחד לכל חודש (תמיד בשבת) לכל מקום שהם בוחרים באיזור. בנוסף - אחת לשלושה חודשים הם מקבלים טיול בן שלושה ימים. הם מקבלים 4 ימי חופש לחודש, החל מהחודש השלישי לשהייתם פה. (בחודשיים הראשונים הם מקבלים יומיים לכל חודש).

המשך ←

דבר נוסף שהייתי רוצה להעלות זה נושא האיידס המפורסם:
בכפר הנשיא עדיין לא נעשתה החלטה לבדוק מת-נדבים כנגד איידס, בעיקר בגלל שלא ברור מה יש לעשות, כאשר מתגלה מישהו הנושא את הנוג-דנים למחלה.
מעניין אותי לשמוע מה חברים חושבים. האם יש לערוך את הבדיקה או לא?

לסיכום -
כל מי שמעוניין לשאול, לשוחח, להעיר ולהביע דעה בכל הנוגע לעניין המתנדבים, מוזמן לשוחח איתי.
בשלב זה אני עובדת איתם לבד, עד למציאת אדם נוסף.

א ו ר ה

הירדן שלנו נהדר, אבל... מסוכן!!
מרב גשם בחורף זה, גשר הטנקים מוצף וגם מטעה, מאחר ורואים שהוא מסוכן, אבל בקטע הקרוב לכביש הזרם נראה מאוד איטי... אולם רק מתקרבים - וכבר הופ!
מחליקים ונופלים ישר לתוך הזרם החזק והמסוכן.
אנא, שימו לב, הוזהרתם - אל תתקרבו ובשום פנים ואופן אל תתנו לילדים להתקרב לגשר.
סכנה נוספת אורבת לנו בסכר - וסכנה זו קיימת בעונה החמה, שבה אנו נהנים להיכנס למים, לשחות ולהסתחף בזרם. אולם - בסוף הזרם כל המים מתנקזים לפינה קטנה אחת ושם נוצר מפל מאוד מאוד חזק ומאוד מסוכן, מכיוון שיש שם הרבה סלעים ושיחים סבוכים ומי שנסחף לשם לא יכול לצאת לבד!! וגם להוציא אותו זה מיבצע מאוד קשה, לא נעים ומסוכן!!!

כותבת ומזהירה

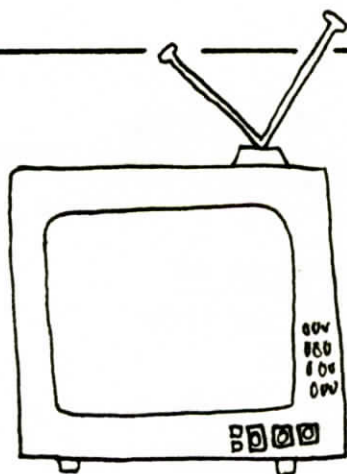
אחת הניצולות

אני/אני
אני/אני

נ ר - ז י כ ר ו ן

י"ס באייר תשל"ב - מר אוטו נאי

על טלוויזיות והבנה הדדית

אפשר עדיין להניח שחיינו הקיבוציים מבוססים על שיתוף פעולה והבנה הדדית.

מושג הוותק הוא אחד הפתרונות להשיג את הערכים הנ"ל - והוא קיים עד היום בקיבוצנו. כיון שהוותק משפיע על חיי החברים, כך גם על חיי הבנים שבחסות ועדת הבנים.

בחברת הנעורים ישנם נערים שברשותם מכשירי טלוויזיה שחור-לבן ולעומתם - נערים ב"ב, י"ג וחיילים שאין ברשותם מכשירי טלוויזיה.

איך אנו באים בטענות לחבר'ה מחברת נעורים, כי איננו יודעים מאין השיגו את המכשירים שברשותם. אנו לא מתכוונים לפגוע באף אחד, אך אנו מרגישים שייתכן וחלק ממכשירי הטל-ויזיה שבקרוב הנעורים - שייכים למשק, ונמס-רו להם ע"י הוריהם או כל גורם לא מוסמך אחר במשק.

אם אנחנו עדיין מאמינים בשיתוף פעולה והבנה הדדית - אז כל אחד שקיבל טלוויזיה צבעונית מהקיבוץ או שקנה מכספו הוא - אמור להחזיר את הטלוויזיה שחור/לבן לקיבוץ.

אנו פונים בבקשה לכל חבר שמחזיק אצלו טלוויזיה שחור/לבן מהקיבוץ בנוסף לטלוויזיה צבעונית, או שמסר את השחור/לבן לבנו או לכל

גורם אחר, ולא לוועדת החברה או לוועדת בנים - לפנות לארווין.

ציוד בחדרי בני משק ומאומצים.

ובקשה חשובה נוספת - הפעם לבני המשק והמאומצים: הציוד שבחדריכם - שייך לחדר עצמו.

לכן חשוב מאוד לשמור עליו, ולא להעביר אותו כאשר עובדים חדר או למסור אותו לחברת נעורים או זמניים. (מדובר בטלוויזיה, מאורר, מיטה, מזרון וכו').

אי אפשר להמשיך עם האנדרלמוסיה שקיימת היום, שכתוצאה ממנה אנחנו שוקלים להנהיג משמעת צבאית בכל מה שנוגע לציוד בחדרים.

בתקווה לשיתוף פעולה -

ועדת הבנים

מיועדת דירות:

אבקש מכל המשפחות שעברו לבתים חדשים להביא לי את המפתחות מבתיים הישנים,

אחרי שניקיתם את דירתכם.

תודה

אביבה גולדברג

פִּינֵת הַסֵּרֵס הַשָּׁבוּעִי

שם הסרט: כל שרצית לדעת על המין (ולא העזת לשאול)

EVERY-THING YOU ALWAYS WANTED TO KNOW ABOUT SEX, BUT WERE AFRAID TO ASK

בימוי: ננדי אלן

תסריט: וודי אלן (על-פי ספרו של ד"ר רובין)

משחק: וודי אלן, לו ג'ייקובי, לואיס לאסר, ג'ין ווילדר, לין רדגרייב

ובכן, וודי אלן בשידור חוזר לדור החדש שעוד לא התמודד עם הפנומן מניו-יורק וגם לאלה שאוהבים לשנוא אותו ואחר-כך גם לדבר על האנטישמיות של הגויים. אחד מסרטיו הבולטים של וודי אלן, שבו הוא לוקח שאלות שנותחו ברצינות הראויה בספרו של ד"ר דייוויד רובין, ודן בהן בהומור ובאמפתיה. כואו לא נשכח שוודי אלן מתפאר בכך שסבתא שלו היתה הסבתא היהודיה היחידה ברוסיה שאנסה קוזאק.

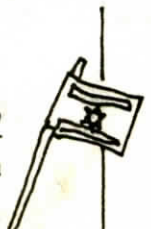
ואלה הן הבעיות שבהן דן הסרט: (1) האם שיקויי אהבה פועלים? ימי הביניים. וודי אלן, ליצן החצר, מפתה את המלכה לתנות איתו אהבים. לרוע המזל היא נעולה בחגורת צניעות. (2) מה הם יחסי מין עם חיות? סיפור אהבתו של רופא יהודי (ג'ין ווילדר) לכבשה דייזי. (3) מדוע מתקשות נשים להגיע לאורגזמה? סיפור אהבה איטלקי. זוג צעיר - פבריצ'יו (וודי) וג'ינה שאינה מסוגלת להגיע לאורגזמה, עד שהיא מגלה שהיא אוהבת לעשות את זה במקומות ציבוריים. (4) האם מתחזים לנשים הם הומוסקסואלים? סיפור משעשע ונפלא על גבר יהודי מתבגר (לו ג'קובי הנפלא) שלובש בגדי אישה ונמלט מהבית. (5) מי הם סוסי מין? צוות שואלים בתוכנית טלוויזיה: חידון "מהי סטיית". (6) האם המימצאים של הרופאים, העוסקים בחקר חיי מין, מדויקים? וודי אלן נלחם בשד ענק שנמלט ממעבדת מחקר. (7) מה קורה בעת שפיכת זרע? תיאור המתרחש בתוך גופו של הגבר לקראת המגע המיני. עד כאן על קצה המזלג התפריט של הסרט.

מכאן והלאה העניין בידיכם. אוהביו ומוקירי זכרו, שונאיו ומזעזכיו - כולכם מוז-מנים להתגלגל מצחוק מהמאסרו מברוקלין. אינגמר ברגמן של ההומור. מומלץ ביותר. ו. (וודי) סרטים

עוד על יום העצמאות

בין האנשים שהשקיעו מאמץ קטן או גדול בחגיגות יום העצמאות היתה גם "הקבוצה המקשת" מחברת הנעורים. ראוי בהחלט לציון ותודה לאשר על ההזדמנות.

שלומית

המתנדבת-הספרית שעבדה אצלנו הודיעה על עזיבה מבלי לאפשר לנו פסק-זמן למצוא ספרית חדשה.

מאחר ובשלש השבועות האחרונים עבדתי לבד, יש כבר פיגור גדול בתור, והשבועיים הקרובים כבר מלאים עד אפס מקום.

מצב זה מקשה על כולנו עתה, גם כאשר נמצא ספרית חדשה עדיין יהיה פיגור לפחות עוד חודש-חודשיים עד שהכל יסתדר.

יום העבודה שלי מספיק קשה גם בלי שחברים מפעילים עלי לחצים אישיים בקשר לתספורת - אפילו אם זה לא נעשה במכוון.

הלחץ הוא גדול מפני שאדם אחד לבד לא יכול להשתלט על כל החברה. כאשר פונים אלי בתלונות על כך שלא ניתן לקבל תור, מבלי להקשיב לכך שאין באפשרותי לסדר תורים - זה רק מקשה עלי יותר.

אני עושה את מירב המאמצים לנסות לדחוף כמה שיותר אנשים לסדר היום במספרה - יותר מזה - אין באפשרותי לעשות.

מצב זה לא ישתנה מהיום למחר ואני זקוקה לשיתוף פעולה ולהבנה מצדכם על מנת לעבור את התקופה הקרובה על הצד הטוב ביותר.

אנו מצדנו עושים כמיטב יכולתנו למציאת ספרית נוספת בהקדם האפשרי.

להתראות,

NEWS OF THE WEEK

* If you smell burning and see smoke on Wednesday night, it does not mean that the Kibbutz is burning down. It is Lag B'Omer night, and according to old custom there will be bonfires for children of all ages.

* Welcome home to Eiran Primost, who is back from abroad., for a visit.

* In a very nice chatty letter, Dina Bedak (Heres) gives us news of our roaming contingent in San Francisco. On one particular evening she had "help" baby-sitting from: Nathan Epstein, Gilly Collins, Joanny and Max Heres, Sha'ul Easton, Rotem Pearlson and her friend Gil. The Seder night (nearly) all of them spent with Dinah (Levy) and Arnold. Let's hope all of them will be back soon to fill up the ranks.....

* Our volunteer hairdresser has left us (without prior notice), which means that hairdressing appointments will come around less frequently until we find a replacement. Judy B. asks you to understand and have patience.

* On Monday afternoon there will be a sale ; of bathing-costumes (ladies') in the Machsan between 16.00 - 17.30.

* Last Saturday evening about a dozen representatives of Kfar Hanassi were present at the official opening of Sari Shuval's exhibition at the "Ugarit" Gallery in Tel Aviv. Apparently she sold her first sculpture even before the opening.

* Congratulations to Orly Weisbort on passing the Officers' Course in the army.

* The basket-ball season ended officially this week. (If Shubbie writes a report, I'll tell you about it....).

* Film of the Week - EVERYTHING YOU ALWAYS WANTED TO KNOW ABOUT SEX, BUT WERE AFRAID TO ASK. A WOODY ALLEN film.

If you want a good laugh, and can stand Woody Allen, do go and see it!

SHABBAT SHALOM - Inge

JAHREZEIT

Mr. Otto Ney -19 Iyar

מזל טוב... מזל טוב

H A P P Y B I R T H D A Y

- 1.5.88. Sylvia Lipa
2.5. Ze'ev Nitzan
David Erenberg
Aviv Elman
Ella Colman (Rachmani granddaughter)
3.5. P'ninah Weissbort
Naftali Do'ari
4.5. Avivah Epstein
5.5. Naomi Cohen
7.5. Debby Chatzor
Mordechai Broer
Elino'a Ney

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

- 2.5.88. Iris & Moshe Ben Chaim
Etty & Uri Edelstein
6.5. Yonah & Eli Oren
and on LAG B'OMER: Ruthie & Doron Cohen
Rinah & Michael Cohen
Noah & Efraim Ma'ayan
Naomi & Gershon Mader
Orly & Ronen Yaron
Leora & Yahel Atir
Ruthy & Shye Zigdon
Esther & Avi Netzer
Irit & Tony Yentis

Notice-Board

If you do not have a small fire-extinguisher
at home, please notify Meir Raines.

Anyone interested in learning Hebrew, should
also let Meir know. Ruth Gil'adi is willing
to give lessons, and Meir will arrange it.

If you would like to order a fly-screen
door for your entrance, you should get
in touch with Sarah Devolt.

STOP PRESS - Mazal Tov! A new baby boy was born to Amalia and Mickey.
Lots of Naches to all concerned.